

Nr 223.

Godkänd av första kammaren den 1 juni 1922.

Gonkänd av andra kammaren den 1 juni 1922.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till grunder för dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1922—1923 åt dels kyrkoherdar och komministrar i nyreglerade pastorat samt åt kontraktsprostar och vissa extra ordinarie präster, dels ock innehavare av prästerliga emeritilöner.

(Statsutskottets utlåtande nr 111.)

Till Konungen.

Uti en till riksdagen avlåten, den 14 mars 1922 dagtecknad proposition, nr 226, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att

dels godkänna de av departementschefen i statsrådsprotokollet förordade allmänna grunderna för beviljande av dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1922—1923 till de prästmän, som finnas omförmälda i lagen den 30 augusti 1918 (nr 724) angående krigstidsunderstöd åt präster i nyreglerade pastorat samt åt vissa extra ordinarie präster och innehavare av prästerliga emeritilöner ävensom i lagen den 19 november 1920 (nr 844) angående dyrtidstillägg åt kontraktsprostar;

Bihang till riksdagens protokoll 1922. 14 saml. Nr 223—225.

dels ock bemyndiga Eders Kungl. Maj:t att, därest det grundtal, i förhållande vartill statstjänstemännens dyrtidstillägg utgår, blir föremål för sänkning, förordna, att det till de i tjänst varande prästmännen utgående dyrtidstillägget skall undergå skälig minskning.

Enligt de av departementschefen föreslagna grunder skulle dyrtidstillägget till i tjänst varande prästmän under ecklesiastikåret 1922—1923 utgå i form av dels dagtillägg, dels ock procentuellt tillägg. Dagtillägget har utmätts så, att det skulle motsvara den förhöjning i statstjänstemännens tillägg, som uppkommer därigenom, att tillägget å viss del av månadslönen utgår efter en högre procentsats än tillägget å återstoden av berörda lön. Till prästerlig befattningshavare med *en* familjemedlem att försörja skulle dagtillägget utgå med 1 krona 15 öre för dag. För varje familjemedlem utöver den första skulle dagtillägget ökas med 20 öre. Det procentuella tillägget skulle utgöra 42 procent å avlöningsförmånerna. Till icke-familjeförsörjare skulle dyrtidstillägget utgå med $\frac{9}{10}$ av det belopp, som för motsvarande avlöning skulle hava tillkommit en prästman med en familjemedlem. Vid beräkning av dyrtidstilläggets storlek har departementschefen utgått från ett indextal av 200 såsom det sannolika medelindexet för 1922 års tre sista kvartal samt tillämpat de grunder, som föreslagits för utmätande av dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst. För att bibehålla den proportion mellan prästernas och statstjänstemännens dyrtidstillägg, som hittills ansetts skälig, har departementschefen satt det procentuella tillägget 7 procent lägre än det procenttal, som motsvarar $\frac{55}{100}$ av grundtalet.

Vad angår innehavare av prästerliga emeritilöner, skulle de prästerliga pensionärerna i möjligaste mån jämföras med pensionerade f. d. befattningshavare i statens tjänst. Utom det hittills utgående procentuella dyrtidstillägget skulle till emeriti med lägsta emeritilöner utgå ett fast tillägg, vilket skulle motsvara statspensionärernas pensionstillägg jämte därå belöpande dyrtidstillägg.

Det indextal, från vilket departementschefen utgått vid beräkning av nu ifrågakvarande dyrtidstillägg, har jämväl legat till grund för Eders Kungl. Maj:ts förslag rörande dyrtidstillägg åt statens befattningshavare. Då emellertid riksdagen beträffande sistnämnda dyrtidstillägg räknat med en sänkt medelindex, har riksdag-

gen ansett det kunna ifrågasättas, huruvida med anledning härav några jämkningar böra vidtagas i avseende å grunderna för de prästerliga befattningshavarnas dyrtidstillägg. Förhållandet beträffande nu ifrågavarande tjänsteinnehavare ställer sig dock något annorlunda, dels med hänsyn därtill, att deras dyrtidstillägg är beräknat för ecklesiastikåret 1922—1923, d. v. s. redan från den 1 maj detta år, dels ock i betraktande av det bemyndigande som, i likhet med vad förut varit fallet, även nu begärts för Eders Kungl. Maj:t att vid sänkning av grundtalet för statstjänstemännens dyrtidstillägg vidtaga skälig minskning i de prästerliga befattningshavarnas dyrtidstillägg. Vid angivna förhållanden har riksdagen ej velat vidtaga någon ändring i de av departementschefen angivna grunderna för dyrtidstilläggens beräkning, men förutsätter riksdagen, att, innan författning i ämnet av Eders Kungl. Maj:t utfärdas, Eders Kungl. Maj:t vidtager sådan nedsättning beträffande nu ifrågavarande dyrtidstillägg, som betingas av redan under andra kvartalet 1922 inträdd minskning av indextalet, dels att jämväl därefter sådan jämkning i fråga om de prästerliga befattningshavarnas dyrtidstillägg göres, som med hänsyn till indextalets fall och andra på frågan inverkan omständigheter kan anses påkallad.

Vad angår tillägget till emeriti med lägsta emeritilöner, skulle detta utgå under förutsättning av bifall till Eders Kungl. Maj:ts proposition 125 angående pensionstillägg åt vissa f. d. befattningshavare i statens tjänst m. fl. pensionärer. Sagda proposition har av riksdagens kamrar bifallits.

I övrigt har riksdagen ej funnit anledning till erinran mot Eders Kungl. Maj:ts förslag och får förty anmäla,

att riksdagen

dels godkänt de av departementschefen i statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden den 14 mars 1922 angivna allmänna grunderna för beviljande av dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1922—1923 till de prästmän, som finnas omförmälda i lagen den 30 augusti 1918 (nr 724) angående krigstidsunderstöd åt präster i nyreglerade pastorat samt åt vissa extra ordinarie präster och innehavare av prästerliga emeritilöner ävensom i lagen den 19 november 1920 (nr 844) angående dyrtidstillägg åt kontraktsprostar;

dels ock bemyndigat Eders Kungl. Maj:t att, därest det grundtal, i förhållande vartill statstjänstemännens dyrtidstillägg utgår, blir föremål för sänkning, förordna, att det till de i tjänst varande prästmännen utgående dyrtidstillägget skall undergå skälig minskning.

Stockholm den 1 juni 1922.

Med undersåtlig vörtnad.
